

Muhamad Nor bin Daod @ Mat Irat lwn Pendakwa Raya

A

MAHKAMAH TINGGI (MUAR) — RAYUAN JENAYAH NO 42-1
TAHUN 2007

AHMADI ASNAWI PK

27 JULY 2009

B

Prosedur Jenayah — Dapatan fakta — Campur tangan dapatan fakta hakim perbicaraan — Sama ada pembelaan berjaya membuktikan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan — Sama ada pembelaan adalah rekaan semata-mata — Sama ada mahkamah mempunyai alasan untuk mencampuri dapatan fakta hakim mahkamah sesyen

C

D

Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Rogol — Sama ada hakim tersalah arah dari segi beban pembuktian di akhir kes pendakwaan — Sama ada hakim menggunakan beban pembuktian yang betul — Sama ada hakim merujuk kepada s 173(f) dan s 180 Kanun Prosedur Jenayah selepas pindaan — Kanun Prosedur Jenayah ss 173(f) & 180

E

Ini adalah rayuan perayu terhadap sabitan dan hukuman ke atas satu pertuduhan di bawah s 376 Kanun Keseksaan. Perayu dihukum penjara selama 16 tahun dan sebatan rotan sebanyak sepuluh kali. Alasan-alasan perayu adalah, antara lain; (i) hakim mahkamah sesyen ('HMS') telah tersalah arah dari segi beban pembuktian yang dipikul oleh pihak pendakwaan di akhir kes pendakwaan dengan merujuk kepada s 173(f) dan s 180 Kanun Prosedur Jenayah lama ('KPJ'); (ii) salah arah di akhir kes pembelaan; (iii) terdapat percanggahan dan ketertinggalan material antara laporan polis SP1 (mangsa) dan keterangan lisan beliau di mahkamah yang menunjukkan tiada penilaian maksimum ke atas keterangan SP1; dan (iv) SP13 adalah orang yang disyaki.

F

G

Diputuskan, menolak rayuan:

H

- (1) HMS telah mengikuti ujian yang betul dan beliau telah melakukan dengan betul segala apa yang perlu dilakukan di akhir kes pendakwaan seperti kehendak s 173(f) dan s 180 KPJ selepas pindaan dan autoriti-autoriti yang relevan. Kes prima facie yang beliau dapati di akhir kes pendakwaan adalah kes prima facie seperti yang dikehendaki oleh autoriti-autoriti. Tidak ada sebarang salah arah yang telah dilakukan oleh HMS di akhir kes pendakwaan (lihat perenggan 29-30).
- (2) Adalah 'trite' beban pihak pembelaan hanyalah untuk menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan untuk mendapatkan

I

- A pelepasan dan pembebasan. HMS telah mendapati pihak pembelaan gagal untuk menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Beliau juga telah mendapati pihak pendakwaan telah membuktikan kesnya ke atas perayu tanpa keraguan yang munasabah dan dengan itu betul dalam mensabitkan perayu terhadap pertuduhan yang dikenakan (lihat perenggan 32).
- B
- (3) Seterusnya HMS mendapati pembelaan perayu adalah rekaan semata-mata di mana keterangan pembelaan yang mengejutkan dan tidak pernah dicadangkan kepada saksi-saksi pendakwaan telah diambil kira. Mahkamah tidak mempunyai alasan untuk mencampuri dapatan fakta HMS yang telah melihat dan mendengar sendiri saksi-saksi tersebut yang memberi keterangan di hadapannya (lihat perenggan 33).
- C
- (4) Isu ketertinggalan material tidak langsung dan tidak pernah dibangkitkan oleh pihak pembelaan sama ada di akhir kes pendakwaan mahupun pembelaan. Oleh itu HMS tidak mempertimbangkan isu ini (lihat perenggan 39).
- D
- (5) HMS telah mendengar dan melihat sendiri serta dapat menilai sendiri keterangan serta 'demeanour' SP13. Beliau sendiri menyatakan dapatannya adalah berdasarkan latar belakang kes serta keterangan-keterangan yang ada di hadapannya dan mahkamah tidak boleh mencampuri dapatan-dapatan yang telah diperoleh HMS. Selain daripada itu, keterangan-keterangan SP6 dan SP13 adalah konsisten dan tidak bercanggah dan setelah digabungkan bersama keterangan SP1 didapati tidak ada kemungkinan untuk mereka mempunyai pakatan untuk menganiayai perayu (lihat perenggan 45 & 49).
- E
- F

[English summary]

- G This was an appeal by the appellant against the conviction and sentence against a charge under s 376 of the Penal Code. The appellant was sentenced to 16 years imprisonment and ten strokes of the cane. The grounds of appeal by the appellant were, inter alia: (i) the sessions court judge ('SJ') had misdirected himself with regards to the burden of proof borne by the prosecution at the end of the prosecution's case by relying on the old s 173(f) and s 180 of the Criminal Procedure Code ('the CPC'); (ii) misdirection at the end of the defence case; (iii) there were material discrepancies and omission in SP1's (the victim) police report and her oral testimony in court which showed that there was no maximum evaluation of SP1's evidence; and (iv) SP13 was the suspected person.
- H

- I **Held**, dismissing the appeal:

- (1) SJ had adhered to the correct test and had done correctly everything that was needed to be done at the end of the prosecution's case pursuant to the requirements of s 173(f) and s 180 of the CPC post amendment

and the relevant authorities. The prima facie case that was found at the end of the prosecution's case was the prima facie case as required by the authorities. There were no misdirection by the SJ at the end of the prosecution's case (see paras 29–30).

A

- (2) It is trite that the burden of the defence was only to raise a reasonable doubt on the prosecution's case to warrant an acquittal and discharge. SJ had made a finding that the defence had failed to raise any reasonable doubt on the prosecution's case. He had also made a finding that the prosecution had established its case against the appellant without any reasonable doubt and was therefore correct in convicting the accused on the charge imposed (see para 32).

B

C

- (3) Further, the SJ found that the appellant's defence was merely fabricated whereby the defence evidence that were appalling and were never put to the prosecution witnesses were taken into account. The court has no grounds to interfere with the findings of the SJ who had seen and heard the witnesses testifying before him (see para 33).

D

- (4) The issue of material omissions was never and had not been raised by the defence whether at the end of the prosecution or defence. Thus, the SJ had not considered the issue (see para 39).

E

- (5) The SJ had seen and heard as well as could evaluate personally the evidence and demeanour of SP13. He had personally stated that his findings was based on the background of the case and the evidence before him and the court could not interfere with the findings of the SJ. Apart from that, the evidence of SP6 and SP13 was consistent with no discrepancies and taken together with the evidence of SP1 it was found that there was no probability for them to conspire to implicate the appellant (see paras 45 & 49).]

F

Nota-nota

G

Untuk kes mengenai dapatan fakta secara am, lihat 5(2) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 1899.

Untuk kes mengenai rayuan terhadap sabitan dan hukuman, lihat 5(2) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2007 Reissue) perenggan 176.

H

Kes-kes yang dirujuk

Balachandran v PP [2005] 2 MLJ 301; [2005] 1 CLJ 85, MP (dirujuk)

Herchun Singh & Ors v PP [1969] 2 MLJ 209, MP (dirujuk)

Lee Ah Seng & Anor v PP [2007] 6 MLJ 1; [2007] 4 AMR 709, MP (dibeza)

Mat v PP [1963] MLJ 263, MT (diikuti)

I

Pavone v PP [1984] 1 MLJ 77, MT (dirujuk)

PP v Chong Nyuk Min & Anor [1995] 3 MLJ 642, MT (dirujuk)

PP v Looi Kow Chai & Anor [2003] 2 MLJ 65; [2003] 2 AMR 89, MR (dirujuk)

- A *PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2005] 6 AMR 203, MP (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 ss 91, 92

- B Kanun Keseksaan s 376
Kanun Prosedur Jenayah ss 173(f), 180

Hisham Teh Poh Teik (Teh Poh Teik & Co) bagi pihak perayu.

Mohd Ashrof Adrin bin Kamarul (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak pendakwaan.

- C

Ahmadi Asnawi PK:

- D [1] Pelayu telah dituduh dengan satu pertuduhan di bawah s 376 Kanun Keseksaan kerana merogol Noor Adzimah bt Bakar di rumah No 509, Jalan Satria 20, Taman Serom Utama, Sungei Mati, Muar. Beliau telah didapati bersalah dan disabitkan di atas kesalahan tersebut oleh hakim mahkamah sesyen yang bijaksana pada 11 Januari 2007 dan telah dihukum penjara selama 16 tahun dan juga dikenakan sebatan dengan rotan sebanyak sepuluh kali.

- E

[2] Ini adalah rayuan perayu terhadap sabitan dan hukuman tersebut.

- F [3] Secara ringkas fakta-fakta kes ini seperti yang boleh diperolehi dari saksi-saksi pendakwaan adalah seperti berikut.

- G [4] SP1 adalah mangsa dan juga pengadu dalam kes ini. Pada waktu kejadian beliau sedang menjalani latihan praktikal di Hotel Renaissance, Melaka. Pada 14 Julai 2004 beliau menerima ajakan saudaranya (SP13) untuk bersiar-siar di Muar. Setibanya di Parit Ponorogo, Muar kira-kira jam 1 tengahari, SP13 telah memberhentikan keretanya berhampiran dengan satu pondok telefon awam. SP13 kemudian telah membuat satu panggilan telefon kepada majikannya, memaklumkan beliau tidak dapat membuat kerja lebih masa waktu itu kerana hari itu adalah hari Ahad dan beliau ingin bersantai dengan teman wanitanya. Namun majikannya menyatakan beliau ingin berkenalan dengan teman wanitanya itu.

- H

- I [5] SP13 kemudian memaklumkan kepada SP1 bahawa beliau ingin memperkenalkan kawan/majikannya kepada SP1. Tidak lama kemudian SP1 sampai dengan menaiki kenderaan lain dan SP13 memperkenalkan SP1 kepada perayu.

[6] Selepas itu mereka beredar dan masuk ke rumah SP6, tunang SP13 waktu itu (waktu memberi keterangan telah menjadi isteri SP13), di Taman Serom Utama, Sungei Mati tempat di mana kejadian rogol berlaku ('rumah tersebut'). SP1 diminta oleh SP13 untuk masuk ke kereta perayu dan perayu mengekori kereta SP13 ke rumah tersebut. Dalam perjalanan mereka singgah di tempat SP6 bekerja untuk mengambil kunci rumah tersebut.

A

B

[7] Tidak berapa lama kemudian perayu dan SP13 meninggalkan rumah berkenaan untuk membeli bahan-bahan memasak untuk dimasak oleh SP1 untuk makan tengahari. Dalam perjalanan tersebut, SP13 telah meninggalkan perayu di Klinik Taman Serom Utama atas permintaan perayu dan beliau berseorangan meneruskan perjalanan ke satu pasar mini untuk membeli bahan-bahan masakan. Setelah selesai beliau kembali semula ke Klinik Taman Serom Utama untuk mengambil perayu.

C

[8] Dalam perjalanan untuk kembali ke rumah, SP13 telah berhenti di sebuah kedai untuk membeli sebungkus air masak atas permintaan perayu. Selepas masuk semula ke dalam kereta, perayu telah meminta bungkusan air masak tersebut dan perayu kemudiannya telah memasukkan tiga atau empat biji pil-pil warna kuning ke dalam bungkusan air masak tersebut. Setelah pil-pil itu dihancurkan oleh perayu dengan memicit-micit pil-pil itu, air masak dalam bungkusan tersebut bertukar menjadi warna kuning. SP13 turut membeli satu botol air oren dan satu botol 100 Plus.

D

E

[9] Sesampai di rumah, ketika SP1 sedang memasak, SP13 telah memberikan air masak dalam bungkusan berkenaan kepada SP1 untuk diminum. SP13 nampak SP1 meminum air berkenaan dan menyatakan air itu berasa pahit. Kira-kira sepuluh minit kemudian SP13 nampak perayu membuka botol air oren, menuangkan ke dalam gelas dan memasukkan dua atau tiga biji pil ke dalam gelas tersebut dan meminta SP13 memberikan air oren tersebut kepada SP1. SP13 tidak nampak sama ada SP1 meminum air tersebut atau tidak.

F

G

[10] Selepas makan tengahari kira-kira jam 3 petang, SP1 menerima panggilan telefon daripada kawan ibunya supaya datang ke rumahnya di Melaka untuk promosi jualan langsung. Walaupun perayu meminta SP13 memujuk SP1 supaya jangan pergi, namun SP1 bertegas untuk pergi dan SP13 pada akhirnya membawa SP1 balik ke Melaka, setelah menyinggahkan perayu di bengkelnya.

H

I

[11] Dalam pertengahan perjalanan balik ke Melaka SP1 menyatakan beliau amat pening kepala, mami dan terasa khayal. Setelah berehat di Taman Rehat Kesang kira-kira setengah jam pun masih dalam keadaan begitu. Setelah melihat keadaan SP1 yang sebegitu, SP13 telah menghubungi

- A** perayu dan perayu meminta beliau pergi ke Klinik Hamimah untuk ambil ubat yang mana perayu telah menyatakan akan menelefon klinik tersebut terlebih dahulu. SP13 telah berpatah balik ke Muar dan mengambil ubat tersebut daripada Klinik Hamimah dan kemudiannya memberikan dua biji kepada SP1 untuk dimakan seperti diarahkan oleh perayu. SP1 telah
- B** memakan ubat tersebut.

- C** [12] Dalam perjalanan untuk kembali ke Melaka selepas memberi ubat kepada SP1, SP13 berselisih dengan perayu yang sedang memandu lori yang menunda sebuah kereta. Perayu terus menghubungi beliau dan meminta beliau menunggunya di Flat Asrama Tanjung Agas kerana perayu ingin melihat sendiri keadaan SP1. Di Flat Tanjung Agas perayu datang dan terus masuk duduk di tempat duduk belakang kereta. SP1 ketika itu dalam keadaan mamai dengan mata terpejam dan dalam keadaan senyap. Perayu
- D** kemudiannya mengarahkan SP13 memandu kembali ke rumah SP6 di Taman Serom Utama.

- E** [13] Di rumah tersebut SP1 telah dipapah masuk oleh perayu. SP13 dengan dibantu oleh SP6 kemudiannya telah memapah SP1 naik ke bilik tidur di tingkat atas. Perayu turut naik ke tingkat atas. Ini berlaku kira-kira masuk waktu maghrib.

- F** [14] Perayu kemudiannya telah menyuruh SP13 dan SP6 keluar dari rumah tersebut. Seperti orang bodoh SP13 bersama-sama SP6 telah keluar daripada rumah tersebut, meninggalkan SP1 bersama perayu berdua sahaja di rumah tersebut. SP13 dan SP6 berlegar-legar di pekan Muar sekitar dua hingga tiga jam sebelum kembali semula ke rumah tersebut.

- G** [15] Pada ketika inilah dan dalam keadaan pening, mamai, khayal, dan separuh sedar inilah SP1 menyatakan bahawa beliau telah dirogol oleh perayu setelah keseluruhan pakaiannya ditanggalkan oleh perayu. Perayu juga tidak berpakaian ketika melakukan perbuatan tersebut. SP1 cuba melawan tetapi gagal.

- H** ALASAN-ALASAN RAYUAN PERAYU

Salah arah di akhir kes pendakwaan

- I** [16] Rungutan utama perayu ialah hakim sesyen yang bijaksana telah tersalah arah di sudut beban pembuktian yang dipikul oleh pihak pendakwaan di akhir kes pihak pendakwaan. Beliau telah memetik apa yang dinyatakan oleh hakim sesyen yang bijaksana di ms 393 rekod rayuan (RR) yang menyatakan:

Di akhir kes pendakwaan, beban adalah atas pihak pendakwaan untuk membuktikan kes prima facie terhadap OKT bagi pertuduhan yang dihadapi iaitu 'a case which if unrebutted would warrant a conviction'.

A

[17] Kenyataan ini (frasa terakhir) menunjukkan bahawa hakim sesyen yang bijaksana telah merujuk kepada ujian yang digunakan di bawah Kanun Prosedur Jenayah lama ('KPJ') di mana penilaian kredibiliti saksi-saksi ditangguhkan sehingga selepas pembelaan dipanggil (*Pavone v Public Prosecutor* [1984] 1 MLJ 77). *Exercise* ini adalah bertentangan dengan kehendak KPJ selepas pindaan-pindaan kepada s 173(f) dan s 180 di mana penilaian maksima ke atas saksi-saksi dan keterangan-keterangan pihak pendakwaan mestilah dilakukan di akhir kes pendakwaan sebelum mahkamah turunkan dapatan sama ada satu prima facie kes telah berjaya dibuktikan oleh pihak pendakwaan atau sebaliknya. Salah arah ini adalah *fatal*, memprejudiskan perayu dan mencukupi untuk mengetepikan sabitan tersebut.

B

C

D

[18] Apa yang hakim bicara perlu lakukan di akhir kes pendakwaan sebelum seseorang yang kena tuduh itu dipanggil untuk membela diri adalah mantap. Dalam kes *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2005] 6 AMR 203, Mahkamah Persekutuan telah menyatakan:

E

What is required of a subordinate court and the High Court under the amended sections is to call for the defence when it is satisfied that a prima facie case has been made out at the close of the prosecution case. This requires the court to undertake a maximum evaluation of the prosecution evidence when deciding whether to call on the accused to enter upon his or her defence. It involves an assessment of the credibility of the witnesses called by the prosecution and the drawing of inferences admitted by the prosecution evidence... If the court, upon a maximum evaluation of the evidence placed before it at the close of the prosecution case, comes to the conclusion that a prima facie case has not been made out, it should acquit the accused. If, on the other hand, the court after conducting a maximum evaluation of the evidence comes to the conclusion that a prima facie has been made out, it must call for the defence. If the accused then elects to remain silent, the court must proceed to convict him.

F

G

H

[19] Dalam kes *Public Prosecutor v Looi Kow Chai & Anor* [2003] 2 MLJ 65; [2003] 2 AMR 89, Mahkamah Rayuan menggariskan tugas hakim bicara:

I

It therefore follows that there is only one exercise that a judge sitting alone under s 180 of the Code has to undertake at the close of the prosecution case. He must subject the prosecution evidence to maximum evaluation and to ask himself the question. If I decide to call upon the accused to enter his defence and he elects to remain silent, am I prepared to convict him on the totality of the evidence

- A contained in the prosecution case? If the answer is in the negative then no prima facie case has been made out and the accused would be entitled to an acquittal.
- [20] Dalam kes *Balachandran v Public Prosecutor* [2005] 2 MLJ 301;
B [2005] 1 CLJ 85, Mahkamah Pesekutuan telah menyatakan:
- C The test at the close of the case for the prosecution would therefore be, is the evidence sufficient to convict the accused if he elects to remain silent? If the answer is in the affirmative then a prima facie has been made out. This must, as of necessity, require a consideration of the existence of any reasonable doubt in the case for the prosecution. If there is such a doubt there can be no prima facie case.
- D [21] Isu di hadapan saya sekarang ialah sama ada di akhir kes pihak pendakwaan hakim sesyen yang bijaksana telah mengguna pakai ujian beban pembuktian seperti yang digariskan oleh autoriti-autoriti di atas sebelum memanggil perayu membela diri.
- E [22] Sehubungan dengannya saya berpendapat bahawa peguambela yang bijaksana telah menceraai-ceraikan penghakiman hakim sesyen yang bijaksana seraya memetik satu perenggan dalam penghakiman tersebut seperti dinyatakan di atas untuk menghujah bahawa hakim sesyen berkenaan telah gagal atau sama sekali tidak menggunakan ujian seperti digariskan dalam autoriti-autoriti di atas. Sebaliknya saya berpendapat penghakiman tersebut
F sewajarnya dilihat secara keseluruhan untuk menilai sama ada ujian yang betul telah dilakukan oleh beliau di akhir kes pendakwaan dan tidak bergantung hanya kepada satu perenggan untuk mencapai rumusan.
- G [23] Dari awal penghakimannya lagi, hakim sesyen yang bijaksana telah menyatakan dengan tegas seperti di perenggan 2 ms 390 ‘... setelah saya membuat penilaian maksimum ke atas keterangan saksi-saksi, saya mendapati fakta-fakta berikut ...’ Tidakkah kenyataan yang tegas ini menepati kemahuan otoriti-otoriti yang saya perturunkan di atas? Dapatan-dapatan fakta-fakta
H yang diperolehi hasil daripada penilaian maksimum tersebut bukanlah dapatan-dapatan yang kosong. Beliau telah mengariskan sekurang-kurangnya enam dapatan-dapatan fakta awal seperti penghakimannya di perenggan 3, 4, 5, 6, 7 dan 8 (ms 391–393). Saya telah meneliti keseluruhan nota-nota keterangan kes ini dan saya dapati dapatan-dapatan fakta-fakta di atas adalah
I berasaskan kepada keterangan-keterangan yang telah dikemukakan di hadapannya. Dan keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan adalah keterangan-keterangan yang kukuh, *cogent*, mengandungi elemen-elemen *probability* yang tinggi serta tidak tercabar oleh pihak pembelaan sungguhpun telah menjalani ujian soalan balas yang

kencang. Hakim bicara adalah *trier of fact* dan dapatan-dapatan fakta yang diperolehi oleh beliau nyata dari keterangan-keterangan yang dikemukakan adalah tidak *perversed*. A

[24] Seterusnya hakim sesyen yang bijaksana telah mengariskan intipati-intipati pertuduhan yang perlu dibuktikan dan intipati-intipati yang digariskan itu adalah betul di sisi undang-undang. B

[25] Berhubung dengan isu ini beliau juga telah mendapati sembilan dapatan fakta-fakta awal sebelum menyentuh fakta pembuktian intipati-intipati tersebut seperti penghakimannya di perenggan 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 dan 20 (ms 393–398 RR). Saya juga mendapati sembilan dapatan-dapatan fakta ini bukanlah dapatan-dapatan yang kosong tetapi berasaskan kepada keterangan-keterangan saksi-saksi yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan di mana keterangan-keterangan tersebut adalah kukuh, *cogent*, mengandungi elemen-elemen *probability* yang tinggi serta tidak tercabar oleh pihak pembelaan. Dapatan-dapatan tersebut juga tidak *perversed* vis-a-vis keterangan yang dikemukakan. C D

[26] Hakim sesyen yang bijaksana seterusnya mendapati bahawa intipati-intipati yang perlu dibuktikan untuk pertuduhan ini telah berjaya dibuktikan oleh pihak pendakwaan. Lagi sekali beliau telah bergantung kepada keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan seperti di perenggan 21, 22, 23 dan 24 penghakimannya (ms 398–400). Dari penghakimannya, jelas beliau telah membuat penilaian yang maksimum ke atas keterangan-keterangan saksi-saksi pendakwaan sebelum memperolehi dapatan-dapatan ini. E F

[27] Akhirnya di perenggan 25 (ms 400 RR) hakim sesyen yang bijaksana membuat kenyataan ‘... Memandangkan pihak pendakwa telah berjaya membuktikan kes prima facie terhadap OKT, saya telah memanggil OKT untuk membela diri ...’. Beliau hanya tidak menyatakan ‘... sekiranya OKT memilih untuk berdiam diri OKT akan didapati bersalah atau akan disabitkan dengan kesalahan tersebut ...’. Apakah yang boleh difahami dari kenyataan ini? Saya berpendapat adalah jelas bahawa dapatan kes prima facie tersebut telah diperolehi oleh hakim sesyen yang bijaksana tersebut hasil dari *exercise* penilaian maksimum ke atas keterangan saksi-saksi pendakwaan seperti yang telah beliau nyatakan di awal-awal penghakimannya. G H

[28] Dapatan kes prima facie ini yang beliau nyatakan di tengah-tengah penghakimannya tidak boleh dipisahkan dengan kenyataan di awal penghakimannya bahawa beliau telah membuat satu penilaian yang maksimum ke atas keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh saksi-saksi pendakwaan. Tapi inilah yang cuba dilakukan oleh peguambela perayu yang I

- A bijaksana, iaitu menceraikan beraikan penghakiman berkenaan lalu memetik cebisan-cebisan daripadanya untuk menyokong hujahannya. Dilihat dari keseluruhan penghakiman hakim sesyen yang bijaksana, saya tidak dapat bersetuju dengan hujahan peguambela yang bijaksana ini.
- B [29] Saya mendapati bahawa hakim sesyen yang bijaksana tersebut telah mengikuti ujian yang betul dan beliau telah melakukan dengan betul segala apa yang perlu dilakukan dengan betul di akhir kes pendakwaan seperti dikehendaki oleh s 173(f) dan s 180 KPJ. Kes prima facie yang beliau dapati di akhir kes pendakwaan adalah kes prima facie seperti yang dikehendaki oleh
- C autoriti-autoriti yang telah saya perturunkan di perenggan-perenggan di atas. Tidak perlulah beliau menyatakan sekiranya OKT (perayu) memilih untuk berdiam diri, OKT akan didapati bersalah dan akan disabitkan dengan pertuduhan yang dikenakan ke atasnya di peringkat ini kerana perkara ini akan menjadi relevan hanya sekiranya OKT (perayu) memilih untuk berdiam diri setelah pembelaannya dipanggil. Kenyataan beliau ‘... a case which if un rebutted would warrant a conviction ...’ hanyalah satu *misstatement of the law* yang beliau sendiri nyata tidak mengikutinya (ignored). Beliau tidak pun menggunakan ujian ini dalam dapatan kes prima facienya.
- D
- E [30] Saya tidak meletakkan sesuatu atau mengada-adakan sesuatu atau menyatakan sesuatu yang tidak dilakukan atau dinyatakan oleh hakim sesyen yang bijaksana tersebut kerana dari keseluruhan penghakimannya, hakim sesyen tersebut sememangnya telah membuat/melakukan *exercise* seperti yang dikehendaki oleh s 173(f) dan s 180 KPJ selepas pindaan dan autoriti-autoriti yang relevan. Tidak ada sebarang salah arah yang telah dilakukan oleh hakim sesyen tersebut di akhir kes pendakwaan seperti di hujahkan oleh peguambela perayu yang bijaksana. Dengan itu saya menolak hujahan peguambela yang bijaksana berkaitan dengan isu ini.
- F
- G *Salah arah di akhir kes pembelaan*
- H [31] Berhubung dengan isu ini peguambela yang bijaksana menghujah bahawa hakim sesyen yang bijaksana telah gagal untuk menjalankan kewajibannya di akhir kes pembelaan seperti yang telah digariskan dalam kes *Mat v PP* [1963] MLJ 263 dan *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2005] 6 AMR 203. Salah arah ke atas aspek beban pembuktian ini adalah mencukupi untuk mengetepikan sabitan ke atas perayu. Beliau telah memetik penghakiman hakim sesyen yang bijaksana di ms 401 RR:
- I

Saya telah meneliti secara cermat keterangan saksi-saksi dan hujah-hujah kedua-dua pihak dalam kes ini dan mendapati OKT telah gagal menimbulkan sebarang keraguan munasabah ke atas kes pihak pendakwaan.

[32] Saya tidak nampak di mana khilafnya hakim sesyen tersebut di atas dapatan ini, kerana serta merta di baris berikutnya beliau telah menyatakan 'pihak pendakwa telah berjaya membuktikan tanpa sebarang keraguan munasabah kesnya terhadap OKT dan dengan itu OKT disabit-salah terhadap pertuduhan yang dihadapinya'. Semestinya beliau telah berpuas hati bahawa OKT (perayu) telah melakukan kesalahan yang telah dipertuduhkan ke atasnya tanpa sebarang keraguan yang munasabah bila mendapati dapatan ini. Adalah *trite* beban pihak pembelaan hanyalah untuk menimbulkan keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Jika pembelaan berjaya berbuat demikian, beliau berhak untuk mendapatkan pelepasan dan pembebasan (acquittal and discharge). Setelah menilai keterangan pihak pembelaan vis-a-vis keterangan pihak pendakwaan, hakim sesyen yang bijaksana telah mendapati pihak pembelaan gagal untuk menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah ke atas kes pendakwaan. Hakim sesyen tersebut adalah betul dalam *exercise* ini. Seterusnya beliau telah mendapati pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan kesnya ke atas OKT (perayu) tanpa keraguan yang munasabah. Ekoran daripada dapatan-dapatan tersebut beliau telah mensabitkan perayu di atas pertuduhan yang dikenakan. *Exercise* ini adalah juga betul.

[33] Beliau telah memberikan alasan-alasan yang panjang lebar kenapa dan bagaimana beliau memperolehi dapatan-dapatan ini seperti dihuraikan dalam perenggan 25, 26, 27 dan 28 penghakimannya (ms 401 RR). Antaranya beliau telah mengambil kira keterangan pembelaan yang mengejutkan dan tidak pernah dicadangkan kepada saksi-saksi pendakwaan iaitu beliau mengaku berada dalam bilik tersebut bersama SP1 tetapi sekadar memasukkan jarinya ke dalam kemaluan SP1 walhal di peringkat kes pendakwaan, pembelaan bermati-matian mencadangkan perayu tidak berada di rumah/bilik tersebut dan SP13 adalah orang yang telah merogol SP1 dan SP13 berpakat dengan SP1 untuk mengenakan serta menganiaya perayu. Beliau mendapati pembelaan OKT adalah rekaan semata. Beliau juga mendapati keterangan SD3 adalah tidak juga konklusif kerana beliau turut bersetuju bahawa kesan koyakan pada kemaluan SP1 berkemungkinan juga disebabkan oleh *penile penetration*. Berdasarkan keterangan-keterangan yang ada di hadapan mahkamah, saya tidak mempunyai alasan untuk mencampuri urusan dapatan-dapatan fakta ini oleh hakim sesyen yang bijaksana tersebut yang telah melihat dan mendengar sendiri saksi-saksi tersebut memberi keterangan di hadapannya.

[34] Alasan-alasan hakim sesyen yang bijaksana kenapa beliau menolak serta mendapati keterangan pihak pembelaan tidak menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah adalah *cogent*, berasaskan kepada segala keterangan yang ada di hadapannya. Maka apa yang didapati oleh beliau serta *exercise* yang dijalankan oleh beliau adalah betul serta *trite*. Saya berpendapat apa

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A yang dilakukan oleh beliau adalah mencukupi bagi memenuhi keperluan-keperluan seperti yang digariskan dalam kes *Mat v Public Prosecutor* khususnya keperluan (a) iaitu 'If you are satisfied beyond reasonable doubt as to the accused's guilt ... convict'. Perlu diingat bahawa hakim sesyen tersebut telah mendapati bahawa pembelaan perayu yang
- B menyatakan beliau hanya memasukkan jari-jarinya ke dalam kemaluan SP1 hanyalah rekaan semata-mata.
- [35] Dengan itu saya juga menolak hujahan peguambela perayu yang bijaksana berhubung dengan isu ini.
- C *Percanggahan/ketertinggalan-ketertinggalan material antara laporan polis SP1 (eksh P1) dan keterangan lisan beliau di mahkamah — yang menunjukkan ketiadaan penilaian maksimum ke atas keterangan SP1*
- D [36] Peguambela yang bijaksana menghujah bahawa dalam laporan maklumat pertama (eksh P1) yang dibuat oleh SP1, SP1 tidak mendakwa bahawa beliau telah dirogol oleh perayu walaupun nama perayu telah disebut sebanyak dua kali. Sepatutnya SP1 boleh menyatakan (i) saya telah dirogol oleh Mohd Nor; atau (ii) saya syak saya telah dirogol oleh Mohd Nor.
- E Ketertinggalan ini adalah ketertinggalan material dan dengan demikian hakim sesyen yang bijaksana seharusnya menerima keterangan beliau dengan penuh hati-hati. Hakim sesyen tersebut telah tertinggal isu ini dan ketidaktentuan arah (non-direction) ini boleh terjumlah kepada salah arah.
- F Beliau telah menyokong hujahannya dengan petikan-petikan dari *Soboni's — The Code of Criminal Procedure; Ratanlal & Dhirajlal's The Code of Criminal Procedure; Police Diaries and Statement, Fta by Krishnamurthi; Herchun Singh & Ors v Public Prosecutor* [1969] 2 MLJ 209; *Public Prosecutor v Chong Nyuk Min & Anor* [1995] 3 MLJ 642; *Lee Ah Seng & Anor v Public Prosecutor* [2007] 6 MLJ 1; [2007] 4 AMR 709 dan banyak lagi nas-nas yang berkaitan.
- G Saya tidak ada masalah dengan autoriti-autoriti yang dikemukakan oleh peguambela yang bijaksana.
- H [37] Namun saya tidak dapat bersetuju dengan hujahan bahawa SP1 telah tidak mengenal pasti atau menyatakan perayulah orangnya yang telah merogol beliau dalam laporan polis, eksh P1. Beliau telahpun menyatakan beliau mengesyaki telah dirogol. Kenyataan ini semestinya merujuk kepada perayu kerana perayulah yang ada bersamanya ketika itu, iaitu beliau mendengar suara perayu. Selanjutnya SP1 telah tidak disoal balas berkenaan
- I dengan isu ini sepertimana yang berlaku dalam kes *Lee Ah Seng & Anor v Public Prosecutor*. Maka SP1 tidak berpeluang untuk menjelaskan isu ini. Demikian juga beliau tidak disoal balas sama ada apa yang tercatat dalam laporan polisnya adalah laporan beliau yang sepenuhnya dan yang sebenarnya atau ia adalah ringkasan yang dicatatkan oleh pegawai yang mengambil

laporannya dari apa yang diceritakan oleh SP1 keseluruhannya kepada pegawai tersebut. Berbeza dengan kes *Lee Ah Seng & Anor v Public Prosecutor* saksi dalam kes tersebut menyatakan bahawa beliau telah dengan sengaja meninggalkan nama kedua-dua OKT di dalam laporan polisnya dan penjelasannya di mahkamah kemudiannya telah tidak diterima oleh mahkamah sebagai sesuatu yang munasabah. Keteringgalan yang disengajakan itu telah menjejaskan kredibiliti saksi berkenaan dan keterangannya telah diputuskan sebagai keterangan yang tidak boleh dipercayai.

A

B

[38] Dalam kes di hadapan saya ini SP1 tidak berpeluang untuk memberi penjelasan kerana beliau tidak disoal balas berkaitan dengan perkara yang sama. Sepanjang soal balas SP1 yang kencang itu, hanya satu sahaja soalan yang dikemukakan berkaitan eksh P1, iaitu oleh kerana SP1 hanya syak dirogol maka tidak ada kepastian yang SP1 telah kena rogol dan tiada tuduhan terhadap Mohd Nor, yang mana dalam jawapannya SP1 telah menyatakan beliau tidak bersetuju dengan cadangan tersebut. Maka dalam keadaan seperti ini isu yang dibangkitkan oleh peguambela yang bijaksana bukanlah satu isu.

C

D

[39] Begitu juga di hadapan hakim sesyen yang bijaksana, isu ini (keteringgalan material dalam eksh P1) tidak langsung dan tidak pernah dibangkitkan oleh pihak pembelaan semasa hujahan pembelaan di akhir kes pendakwaan (ms 264–269). Demikian juga isu ini tidak langsung dan tidak pernah dibangkitkan oleh pihak pembelaan dalam hujahan mereka di akhir kes pembelaan. Segala autoriti yang dikemukakan oleh peguambela yang bijaksana di hadapan saya langsung tidak dikemukakan atau dibawa ke perhatian hakim sesyen yang bijaksana untuk diambil tindakan oleh hakim sesyen tersebut atau untuk dijadikan panduan oleh hakim sesyen yang bijaksana tersebut. Maka bagaimana hakim sesyen yang bijaksana hendak menangani atau mempertimbangkan isu ini jika isu ini tidak pernah menjadi isu di hadapannya?

E

F

G

[40] Atas alasan yang dikemukakan di atas saya juga mendapati bahawa hujahan peguambela yang bijaksana bahawa SP1 adalah dihalang untuk mengembangkan apa yang didakwa telah berlaku di bawah s 91 dan 92 Akta Keterangan adalah tidak relevan.

H

[41] Dengan itu saya menolak hujahan peguambela yang bijaksana berkenaan dengan isu-isu ini.

I

SP13 adalah seorang yang disyaki

[42] Peguambela yang bijaksana menghujah bahawa SP13 adalah orang

- A yang disyaki atas alasan beliaulah yang membawa SP1 keluar dan memberikan minuman oren tersebut; kandungan eksh P1 membabitkan beliau; beliau telah ditangkap dan kemudiannya dibebaskan dan beliau telah memberitahu SP1 bahawa rumah tersebut adalah rumah sewa adiknya yang
- B berhati-hati dan cermat sebelum menerima dan mempercayai keterangan SP13. Dalam penghakimannya pun tidak terdapat hakim sesyen yang bijaksana telah mengingatkan diri beliau tentang perkara ini. Dengan itu tiada penilaian maksimum.
- C [43] Walau bagaimanapun saya tidak nampak bagaimana seseorang itu boleh menjadi orang yang disyaki hanya atas alasan-alasan di atas. Membawa saudaranya keluar bersiar-siar tidak menjadi suatu kesalahan. Air oren itu diberi kepada SP1 atas arahan perayu, yang juga adalah majikannya.
- D Kandungan eksh P1 hanya membabitkan SP13 setakat membawa SP1 keluar ke sana sini dan akhirnya membawa SP1 kembali ke rumah tersebut. Perihal SP13 ditangkap dan kemudiannya dibebaskan adalah prosedur pihak polis dalam proses penyiasatan. Memberitahu SP1 bahawa rumah tersebut adalah rumah adiknya adalah satu dalih yang 'innocent' dan keterangan tidak
- E menunjukkan adanya motif buruk di pihak SP13 bila menyatakan begitu kepada SP1.
- [44] Isu-isu ini tidak mengaitkan atau menunjukkan keterlibatan serta *culpability* SP13 dalam kesalahan tersebut. SP1 dalam keterangannya langsung tidak menyatakan SP13 telah merogol beliau. SP6 mengesahkan bahawa beliau bersama SP13 telah diarahkan oleh perayu supaya meninggalkan rumah tersebut dan pada hakikatnya (in fact) telah meninggalkan rumah tersebut dalam tempoh waktu kejadian rogol itu berlaku. Kira-kira dua atau tiga jam selepas itu SP6 dan SP13 kembali ke
- G rumah tersebut dan SP13 telah naik ke tingkat atas dan masuk ke bilik berkenaan. Beliau mendapati perayu dan SP1 terbaring atas katil tanpa pakaian. Hanya berselimut sahaja. Namun menurut SP13, perayu telah mengarahkan beliau keluar semula daripada rumah berkenaan. SP6 menyatakan mereka berada di rumah tersebut kira-kira lima minit sahaja
- H sebelum diarahkan untuk keluar semula dari rumah tersebut. Mereka kembali ke rumah tersebut hanya kira-kira dua jam kemudian. Sukar untuk mempercayai dalam tempoh lima minit tersebut SP13 sempat merogol SP1. Peranan SP13 adalah seperti seekor kerbau yang dicucuk hidung, mengikuti tuannya diheret ke sana ke sini.
- I [45] Namun walau apapun, pada hakikatnya hakim sesyen yang bijaksana telah meneliti keterangan SP13 dengan cukup berhati-hati dan teliti sekali seperti digambarkan dalam perenggan 15 (ms 395 RR), 17 (ms 396 RR), 18 (ms 396 RR), dan perenggan 19 (ms 393 RR). Beliau telah memberikan

perincian dan juga alasan-alasan yang panjang lebar kenapa beliau mempercayai serta menerima keterangan yang diberikan oleh SP13 dan pada akhirnya mendapati SP13 bukanlah seorang *accomplice* (perenggan 15 ms 395). Hakim sesyen yang bijaksana telah mendengar dan melihat sendiri serta dapat menilai sendiri keterangan serta *demeanour* SP13. Beliau sendiri menyatakan dapattannya adalah berdasarkan latar belakang kes serta keterangan-keterangan yang ada di hadapannya. Dalam keadaan seperti ini saya tidak ada urusan untuk mencampuri dapatan-dapatan yang telah diperolehi oleh hakim sesyen yang bijaksana. Beliau pada hakikatnya telah mendekati keterangan yang diberikan oleh SP13 dengan penuh hati-hati serta cermat. Apa yang dilakukan dan didapati oleh beliau tidaklah *perversed* dengan keterangan-keterangan yang ada.

Keterangan SP6 tunang SP13

[46] Peguambela yang bijaksana juga menghujah hakim sesyen yang bijaksana gagal untuk menilai dengan cermat/teliti keterangan SP6 yang disifatkan sebagai nilai muka sahaja tanpa penilaian maksimum. Ini memandangkan SP6 sayang kepada SP13; sebelum memberi keterangan SP6 berbincang dengan SP13 tentang keterangan yang diberikan kepada polis; bentuk keterangan yang SP6 akan berikan kepada polis adalah selepas perbincangan dengan SP13; SP13 ada menyuruh SP6 memberikan keterangan sebagaimana yang dinasihatkan oleh SP13 dan keterangan SP6 kepada polis bukanlah sepenuhnya keterangan yang diberikan oleh SP6 kepada polis. Isu-isu ini berbangkit hasil dari pemeriksaan balas SP6.

[47] Namun saya berpendapat bahawa perkara-perkara di atas bukanlah satu isu. Tidak ada unjuran di sisi undang-undang keterangan seorang saksi yang menyayangi seorang saksi yang lain harus dipandang dengan serong. Kebolehterimaan keterangannya adalah bergantung kepada kredibilitinya selepas ujian pemeriksaan balas dan selepas diuji dengan keterangan-keterangan *credible* lain yang dikemukakan. SP6 hanya mengesahkan bahawa SP1 telah dibawa masuk ke rumah dengan dipapah oleh perayu dari pintu belakang; beliau (SP6) kemudiannya bersama-sama SP13 membantu/memapah SP1 naik ke bilik tidur di tingkat atas; beliau mengesahkan keadaan SP1 yang mami, khayal, pening kepala dan tidak bermaya; beliau mengesahkan bahawa beliau bersama SP13 telah meninggalkan SP1 bersama perayu di rumah tersebut dan kembali semula dua atau tiga jam kemudian sebelum dihalau semula oleh perayu untuk meninggalkan rumah tersebut.

[48] Sehubungan dengannya saya mendapati hakim sesyen yang bijaksana telah meneliti keseluruhan keterangan SP6 dengan cermat sekali dan beliau telah mendapati kredibiliti SP6 sebagai seorang saksi adalah tidak tercabar.

- A Beliau telah mengambil kira keterangan SP6 hanya yang berkaitan dengan keadaan SP1 pada masa sebelum SP6 meninggalkan rumah berkenaan, iaitu sebelum kejadian rogol berlaku. Beliau tidak mengambil kira sebarang keterangan SP6 berkaitan dengan kesalahan rogol itu sendiri.
- B [49] Hakim sesyen yang bijaksana juga telah mengamati keseluruhan keterangan SP6 serta keterangan SP13 dan mendapati keterangan-keterangan mereka adalah konsisten dan tidak bercanggah. Setelah digabungkan bersama-sama dengan keterangan SP1 beliau menyimpulkan bahawa keterangan SP1, SP6 dan SP13 tidak berkemungkinan untuk mempunyai
- C pakatan untuk menganiayai perayu (ms 397 RR). Sebagai *trier of fact*, beliau berhak untuk membuat kesimpulan fakta ini berdasarkan keterangan-keterangan yang ada di hadapannya. Bertentangan dengan apa yang diujahkan oleh peguambela yang bijaksana, pada hakikatnya hakim sesyen yang bijaksana telah menggunakan piawaian penilaian yang
- D maksimum untuk menilai kebolehterimaan keterangan SP6.
- [50] Berkaitan dengan lima isu lain yang dibangkitkan oleh peguambela yang bijaksana berkaitan dengan keterangan SP6, sebenarnya semasa pemeriksaan semula, SP6 telah memberikan penjelasan terhadap isu-isu
- E tersebut seperti mana dicatitkan di ms 179 RR baris 10–28. Penjelasan-penjelasan adalah penjelasan yang munasabah yang sewajarnya diterima. Maka lima isu yang dibangkitkan oleh peguambela yang bijaksana tidak menjadi isu yang boleh menjejaskan kredibiliti SP6 mahupun kebolehterimaan keterangannya sebagai keterangan.
- F *Aspek-aspek yang memihak kepada pembelaan tidak dipertimbangkan*
- [51] Peguambela yang bijaksana telah memetik dapatan hakim sesyen yang
- G bijaksana di para 11 ms 393 RR
- ... berada dalam mamai, khayal mengantuk sebelum, semasa dan selepas kejadian rogol berlaku di bilik tidur rumah tempat kejadian sehingga ke tahap SP1 telah terlelap semasa dipindahkan untuk berbaring di ruang
- H dapur tempat kejadian tersebut ...
- [52] Peguambela yang bijaksana menghujah dengan dapatan seperti ini sepatutnya hakim sesyen tersebut tidak mempercayai keterangan SP1 sehingga boleh menceritakan kejadian rogol tersebut.
- I [53] Namun saya berpendapat walaupun keadaan SP1 adalah seperti dapatan hakim sesyen tersebut, ini tidak bererti bahawa SP1 langsung tidak

tahu apa yang berlaku ke atasnya (lihat petikan keterangannya seperti yang dipetik oleh hakim sesyen yang bijaksana dalam penghakimannya di perenggan 21 ms 398 RR dan keterangannya semasa pemeriksaan utama di ms 48 RR). Lebih-lebih lagi bila beliau telah bersama perayu sejak jam 1 tengahari lagi pada hari yang berkenaan. Mudah bagi beliau untuk mengenal pasti perayu. Setelah meneliti keterangan SP1, hakim sesyen yang bijaksana ke atas keterangan SP1 menyatakan ‘... saya telah melihat SP1 memberi keterangan, saya telah meneliti keterangan yang telah beliau beri, saya dapati keterangan SP1 adalah munasabah, ikhlas dan boleh dipercayai. Keterangan beliau pada pandangan mahkamah merupakan keterangan yang benar-benar berlaku. Saya dapati SP1 adalah seorang saksi yang berhemah tinggi dan tidak mungkin beliau mengada-adakan cerita bagi menganiyai OKT. Malahan, dari keterangan yang ada itu adalah pertama kali SP1 berjumpa dengan OKT dan tidak mungkin bagi SP1 mempunyai rasa dendam sehinggakan menganiyai OKT melainkan insiden rogol itu benar-benar berlaku ...’. Sebagai hakim bicara yang telah melihat dan mendengar sendiri keterangan SP1 beliau berhak untuk membuat *observation* dan dapatan ini. Saya tidak berhasrat untuk mengganggu dapatan ini.

[54] Peguambela yang bijaksana menghujah bahawa pada 21 Julai 2005, SP1 di ms 41 RR menyatakan ‘... pada masa bahagian-bahagian sulit saya sakit, saya tak tahu di mana tangan beliau berada kerana keadaan gelap’ tetapi dalam keterangannya pada 1 September 2005, SP1 menyatakan di ms 48 RR ‘... semasa saya rasa sakit itu tangan Muhammad Nor mendapak, memeluk saya ...’. Peguambela yang bijaksana tidak menghuraikan apa masalahnya dengan keterangan-keterangan ini, namun saya fikir isunya ialah percanggahan keterangan-keterangan tersebut. Namun saya dapati percanggahan-percanggahan ini bukanlah percanggahan-percanggahan yang material. Logik akal serta *natural course of event* akan menunjukkan bahawa seseorang yang menyetubuhi seseorang atau pasangan yang bersetubuh tidak akan selamanya dalam posisi yang sama hingga persetubuhan itu berakhir. Ada kalanya mereka mengubah kedudukan. Maka perkara ini bukan isu yang besar yang boleh menjejaskan kredibiliti SP1 dan tidak juga memihak kepada perayu.

[55] Peguambela yang bijaksana juga menghujah di ms 78 RR SP4 menyatakan ‘... Dari pengamatan dan pemeriksaan saya ke atas pesakit, secara keseluruhan, setelah melihat kesan gigitan mangsa pada badan mangsa terdapat kesan koyakkan pada selaput dara mangsa, kemungkinan besar pesakit adalah mangsa rogol ...’.

[56] Peguambela yang bijaksana menghujah tiada keterangan dari SP1 yang menyatakan bahawa perayu telah memberikan kesan gigitan ini.

- A [57] Saya berpendapat perkara ini bukanlah satu isu yang memihak kepada perayu kerana walaupun SP1 tidak menyatakan perayu telah mengigitnya, ini tidak bermakna perayu tidak mengigitnya kerana kesan gigitan itu terbukti wujud. Tidak ada orang lain yang mengerjakan SP1 waktu ini melainkan perayu seorang sahaja. Dalam keadaan seperti ini adalah selamat untuk
- B membuat inferens bahawa perayulah yang memberikan gigitan tersebut. Perkara ini juga tidak menjejaskan kredibiliti SP1 dan juga tidak memihak kepada perayu.
- C [58] SP4 pakar O & G, menyatakan kemasukan oleh benda tumpul boleh termasuk jari.
- D [59] Walaupun SP4 mengatakan terdapat juga kemungkinan kemasukan jari, SP4 seterusnya menolak kemungkinan kesan koyakan baru pada selaput dara SP1 disebabkan oleh objek tumpul lain seperti jari, vibrator dan sebagainya berdasarkan adanya kesan-kesan *love bites* pada leher SP1. Jelas SP4 memberikan alasan yang kukuh kenapa beliau mengetepikan andaian bahawa kemasukan ke dalam kemaluan SP1 adalah disebabkan oleh kemasukan (penetration) oleh jari. Seterusnya SP4 merumuskan hubungan seks ini dijalankan dalam keadaan SP1 tidak sukarela atau pun dalam keadaan SP1 tidak bersedia berdasarkan terdapatnya kesan abrasi pada *posterior fourchette* SP1. Keterangan inilah yang telah diterima oleh hakim sesyen yang bijaksana seperti ditunjukkan dalam perenggan 6, ms 391–392 RR. Tanggungjawab SP4 hanya untuk memberikan *expert opinion* bagaimana hal ini berlaku. Terpulang pada hakim bicara untuk menerima atau menolak keterangan tersebut. Hakim sesyen yang bijaksana telah memilih untuk menerima keterangan bahawa kemasukan itu adalah disebabkan oleh kemasukan kemaluan lelaki berdasarkan kepada keterangan-keterangan yang diberikan oleh SP4. Beliau adalah berhak untuk membuat dapatan ini selepas
- E mendengar dan melihat sendiri keterangan-keterangan yang diberikan oleh saksi-saksi yang bersaksi di hadapannya. Tiada asas untuk saya mengganggu dapatan ini kerana dapatan ini bukanlah dapatan yang *perversed*. Sekali lagi isu ini jelas tidak berpihak kepada perayu setelah segala faktor-faktor yang material dipertimbangkan oleh hakim sesyen yang bijaksana tersebut.
- F
- G
- H [60] Isu-isu lain yang dibangkitkan oleh peguambela yang bijaksana adalah remeh. Isu-isu tersebut tidak memihak kepada perayu dan tidak pula menjejaskan kredibiliti saksi-saksi yang berkaitan.
- I

[61] Atas segala alasan-alasan di atas saya menolak rayuan perayu seraya mengekalkan sabitan dan hukuman yang telah dikenakan oleh hakim sesyen yang bijaksana tersebut ke atas OKT.

Rayuan ditolak.

Reported by Mashrifah Ravendran

A

B

C

D

E

F

G

H

I